

¶ Dialogus Sextus

¶ Meritū xp̄i ē
duobus modis
infinitum.

et infinitus. ¶ **Raymūdus.** Dico p̄mo q̄ multum alleuiabit hāc culpā p̄sonalē ip̄a p̄imentū ignozātia. Si em̄ nosset nū q̄ deū gl̄ie crucifigerēt. Sc̄do meritū hui⁹ viri erit duobus modis infinitū. Primo ex pte opantis q̄ ē p̄sona infinita. sc̄do ex pte dei acceptātis. Dē em̄ meritū acceptabile deo ē infinitū. mors igit̄ ista erit infinita et ex pte morientis et ex pte mortē acceptātis oīs aut̄ culpa et p̄sonalis et actualis et originalis est solū infinita ex pte dei in quē cōmittit̄. sed nō ex pte hoīs a quo cōmittit̄. Sic ergo sapiētia vincet maliciā. et mors eius oēm nequiciam expiabit. Debes tñ scire q̄ iste hūani generis redēptor non solū purgabit pctā nostra infinita satisfactiōe. s̄ et iā immēsa cordis p̄tritiōe. Satisfactio p̄ mortē respicit offensam dei iusticiam. Sed q̄ dei infinita benignitas etiā exasperata est. ideo oīs eā huius infinitis lachrimis gemitibus et doloribus mitigari. Nā quantū deus bonus est et amabilis tantū est ip̄a odibilis et asp̄nabilis culpa. et ideo necē est eā summis animi p̄punctiōibus expiari. ¶ **Dominicus.** Hoc postez maxime ostēdit q̄ necāriuz sit collapsio: cōfractio: et obduratio hoī talis medicus q̄ sua morte. suo sanguine. suis lachrimis et gemitibus nostris vulneribus medeat̄. O vere dulcissimū virū amoris brachijs p̄plexandū. Sed queso te. quō hic se geret post susceptam mortē.

¶ **Qualiter vir iste se habebit post mortē ad seipm̄ et ad om̄es creaturas** ¶ **Capitulū. lxiij**

¶ **Raymūdus.** Primū scito q̄ occisus in mortē non poterit a morte detineri. Cū em̄ sit deus verus oipotens. summe sapiēs. et maxime clemēs: ideo oīa faciet vt sapientissimū et optimū decz. Sua ergo potētia se suscitabit occisum: vt sicut sua mors ita et sua resurrectio nostris periculis suffraget̄. Nihil em̄ p̄desset morte plenissime satisfacere si remaneret in morte. Nam nemo hominū in illū crederet neq̄ speraret nec se illi cōiungeret quē videret morte prosterni. Quādo em̄ meam mortē vinceret qui suam nō potuit superare. Indecēs pretereā est vt corpus tam sanctū. tam mundū. tam gloriosuz in sordentē puluerē cōuertatur. quod sponte sine debito mortis in mortē se tradidit p̄ mundi vitā. ¶ **Dominicus.** Nūquid itez

68

Capitulum lxij.

mortalis resurget vel certe immortalis **Raymūdus** **U**tique immortalis. **N**ā frustra rursus mori cuperet cū vna morte sufficiēter oēm corruptionē deleuerit et mortē. **N**on autē solum resurget immortalis. sed etiā ascendet cū summo triūpho supra oīes celos: vt a patre recipiat possessionē eternā pro humana natura: et illic residēs in dextris dei colligat in celis q̄s emit in terris **Dominicus**. **I**llic igit̄ sublimis residēs quō se geret ad ceteras creaturas **Raymūdus**. **C**reaturarū quattuor **Q**uō se geret ad omes creaturas. **U**na est corpalis tm̄. **A**lia est p̄im corpalis partim spūalis vt natura humana. **T**ertia est mere spūalis vt natura angelica. **E**t hec est biptita. sunt em̄ angeli boni: et angeli mali. **A**t qm̄ hō iste rōne humanitatis erit creatura oīm nobilissīma. altissīma. et vna p̄sona cum deitate p̄iuncta. iō sub se habebit oēs creaturas: subijciēturq; pedib; eius. **E**rit ergo dñs et caput bonorū angelorū: qui suum in lucifero corruēte caput p̄diderūt. **I**ste itaq; homo sublimis sua maiestate reintegrabit angelorū ruīnā: et caput se illis dominūq; cōstituet. **E**cce hoc est caput: quod (vt notares) diligenter supra cōmonui **Dominicus** **D**emini equidē et nūc clara luce illud intueor. **C**um em̄ vir iste sit multo excellētior et in infinitū melior q̄s erat lucifer aī ruīnā. iō rectissime erit bonorū caput et p̄nceps angelorū atq; hoc pacto plus multo angelica natura recupabit q̄s p̄diderit **S**icq; in ordine creaturarū bonarū vna erit creatura multo maior in bonitate q̄s sit lucifer malus in malarū genere creaturarū. **N**ā (nisi fallo) aī hunc virū nulla creatura erat ita bona sicut post ruīnā p̄mus angelus factus ē malus: atq; ita malū bonū superabat. **H**oc autē viro sup̄ angelos caput p̄stituto bonū longissime malū vincet: qz sine vlla p̄paratōe erit ille melior q̄s sit lucifer iste malignior. **D**uob; igit̄ modis bonū malū superabit. **P**rimo qz maior erit hui; viri bonitas q̄s in oīb; malis sit scelerata pueritas **S**cdo qz opa eius tāto erūt meliora q̄n to deteriora sunt maliuolorū demonū atq; hoīm opa. **D**a veniam si te meo sensu fatigo et p̄sequere qd̄ tuū est **Raymūdus**. **E**rit q̄s hic hō diuinus malorū etiā dñs angelorū p̄ iusticiā: sub cuius pedib; malignus lucifer captiu; innodatusq; tenebitur vt ne pedē quidē aut vnguē p̄ter eius imperiū mouere possit

¶ Dialogus ¶ Sextus

Erit tertio oim hoim dñs z suoz fideiū sublimissimuz caput. Erit quarto dñs totius vniuersi. Dñs em creature ppter hoimē: ergo sicut ē dñs hoim ita erit z creaturaz: terre scz aeris et ignis z oim que sunt. q̄ viuūt. q̄ sentiūt. ¶ **Dominicus.** Satis iā oñdīsti quis. q̄ntus. z q̄lis. q̄q̄z necēarius sit q̄ gen⁹ hūa nū debeat liberare. s; nūqd̄ volet de⁹ nobis talē hoiez largiri.

¶ **Q** deus volet hūc hoiem largiri.

z q̄ iesus xps ipse sit iste homo

¶ **Capitulū. lxiij**

Raymūdus. Dīno necesse est vt deus velit hūc hoiem dare generi humano. Ad hoc em cogit eū sua immēsa benignitas q̄ nō patit funditus mundū interire. Quid em proderit in tāta dignitate hoiem cōdidisse. oēmz creaturā in suum obsequiū statuisse si hō nō est illū in quē cōditus est finē adepturus. sed ppetuo misere periturus. Preterea si nullus debet hoim saluari tūc frustra illi seruiūt creature: quod diuine sapientie summe repugnat. Cū igitur sapiēs deus sinat hoiem de creaturis p̄tinue viuere: signū est infallibile q̄ intendit hoiem collapsum reparare z in finez dirigere ppter quē plasmatus est. Tertio hoc ipm patz ex cōtinua multiplicatōe generis humani sup terrā. Nunq̄ deus post pctm̄ primi patris multiplicasset hoies in terra: imo subito destruxisset: nisi cogitaret de⁹ sup hominē cogitatōes pacis z miseratōis. Quarto si aliquo tēporis momēto nō fuit in mūdo aliquis hominū qui debuit saluari: iaz tūc totus mūdus frustra erat z p̄ nihilo. qd̄ nimis absurdū est dicere. Verū quia nullus hominū saluari potest nisi p̄ hunc virum saluatore de quo hactenus locuti sumus. ideo postq̄ deus hominē ruinosum non vult perire optimā habet volūtatem hūc virū humano generi largiēdi. ¶ **Dominicus.** De maximā dei bonitatē. pietatē. dulcedinem: qui p̄ talem mediatorē nostris parat periculis subuenire. Sūma igit nobis securitas est hunc optimū hominē habituri quem longo circuitu quesitū scrutati sumus. ¶ **Raymūdus.** At qm̄ homini christiano loquor: nec est mihi cōtra paganos aut iudeos disputandū (hoc em̄ egi liquide in volumine vnde iste originem ducit) iō nō oportz hic repetere q̄bus medijs aut mōis hic bō

¶ **Nota rōnes q̄ re deus volet hūc virū dare generi hūano**

Cap
in bonis sit
opulo vniuersi
m p̄ hoies sc̄i
longe an̄ p̄m̄
redus q̄s ven
tante q̄ p̄cā
q̄s p̄cā
p̄cā multoz
adūm ap̄t
vntē p̄m̄
chra redz q̄
m̄ mōis lau
m̄m̄cuz pen
vntē b̄m̄
m̄ opatus
m̄ dē z res
flagrantē a
vntē m̄m̄
ē b̄m̄s ḡ
m̄s obedire
m̄s sc̄i. sap
m̄m̄m̄ op̄
m̄m̄ m̄m̄
bonus d̄m̄
ra hoies n
Barm
bonus sit
m̄m̄ d̄ c̄
m̄m̄ d̄m̄
m̄m̄ d̄
m̄m̄ volēs
vntē b̄m̄
m̄m̄m̄ pe
m̄m̄m̄ m̄
m̄m̄ reco
m̄m̄m̄ c̄